

Dominicanen Huissen
Pinksteren
Handelingen 2,1-11; Johannes 20,19-23
31 mei 2020
Henk Jongerius OP

In de jaren zestig van de vorige eeuw kenden wij op de TV het programma 'Nieuwe Oogst' waar jonge talenten hun zangkunst vertoonden aan een deskundige jury! Het was een aantal jaren heel populair en veel artiesten maakten er het begin van een muzikale carrière.

Als ik de vijftigste dag – Pinksteren – zou moeten karakteriseren, zou ik het de dag van de nieuwe oogst willen noemen. Dit feest is de kroon op het oogstfeest dat zeven weken duurde in de Joodse traditie. Het is voor ons allen de kroon op het leven van Jezus. Dit wordt door Johannes heel mooi verbeeldt als hij Jezus op de eerste dag aan zijn leerlingen laat verschijnen en 'blaast' over hen, een beeld dat wij uit veel verhalen in de Schrift kennen, maar wel heel sterk doet herinneren aan wat er van God geschreven staat in het boek Genesis dat hij blaast over de mens en hem zo leven inblies en zo werd de mens een levend wezen.

Wat Jezus doet als hij aan zijn leerlingen verschijnt is hen levensmoed inblazen als zij zich opgesloten hebben en angstig zijn voor de Joden. Hij richt hen weer op uit dat angstige en gesloten bestaan en richt hen weer op tot mensen die moeten gaan doen wat hij hen voorgedaan heeft: spreken over het koninkrijk van God, een wereld die beantwoordt aan de oorspronkelijke bedoeling van God met onze aarde die bewoonbaar moet worden. In die wereld zijn alle grenzen tussen mensen en volkeren verdwenen.

Jezus komt door gesloten deuren binnen want hij wordt niet langer door wat dan ook gehinderd. Hij is nieuw, hij leeft, zoals wij in de tijd van Pasen bijna eindeloos hebben gezongen. Ook aan de scheppingskracht van God zijn geen grenzen meer gesteld: als een hevige wind waait en blaast hij door het huis waarin de leerlingen zich bevinden,

en ook door de wereld want het brengt vreemdelingen uit alle toenmalige landstrekken van de wereld tot een nieuwe manier van spreken. Het gaat dan niet om een talenwonder maar om een nieuwe taal waardoor mensen van allerlei verschillende herkomst elkaar verstaan en weet hebben van een andere taal waarmee zij met elkaar zullen spreken en dat kan geen andere taal zijn die die van de liefde, de taal van Jezus die hij gesproken heeft, de wijze waarop hij geleefd heeft.

Deze vijftigste dag is de eerste dag geworden, de dag van de nieuwe schepping waarop wij geroepen worden om mensen van vergeving te zijn. Dat is de nieuwe oogst die Jezus brengt, dat is het nieuwe lied dat aangeheven wordt.

Hij wordt door Johannes de voorloper het lam genoemd 'dat de zonden uit de wereld wegdraagt.' Wie Jezus 'gezien' hebben, verstaan hebben dat hij voor ons allen die nieuwe mens is geworden, de welbeminde Zoon in wie God behagen scheidt, zullen door hem gezonden worden om, zoals Jezus door de Vader gezonden is, het aanschijn van de wereld te vernieuwen. Zij zullen 'de zonde' uit de wereld wegdragen, dat wil zeggen die gezindheid die meent het leven zelf te kunnen maken en sturen, mensen die zich een god wanen in het diepst van hun gedachten. Alleen zij die Jezus horen en zien zullen de echte en bevrijdende weg naar nieuw leven vinden. Het is leven op de adem van de Geest die van Godswege waait en die vernieuwing zaait in kracht die ons geneest.

Laten wij daarom bidden 'kom adem Gods, en ga over de aarde heen, opdat wat is versteend in nieuwe kracht ontwaakt!
Een gezegende oogst gewenst!